

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 28. Laurentii Altierii Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67882)

Sæc. XVIII.
A. C. 1741

promptus videbatur, sensimque morbo animi officia prægravanti, postquam cum illo diu, varioque successu colloctatus fuerat, tandem succubuit, die vigesima prima Maji in oppido Vianellæ Familix suæ Feudo mortuus. Corpus ejus, uti testamenti tabulis cavetur, humatum est in Ecclesia FF. Capucorum. Vixit annos quadraginta tres. Menses octo cum viginti sex diebus.

§. XXVIII.

Laurentii Altierii Cardinalis extrema.

Tertius ex Purpuratis hoc anno detestis erat Laurentius de Altieris Romæ die nona Junii anno post Christum natum millesimo sexcentesimo septuagesimo primo genitus. Patrem habuit Casparem Palutium Albertonum a Clemente X. in propriam Familiam adoptatum, Matrem vero Lauram Catholicam Altieriam Ejusdem Pontificis Nepotem. Ab his Ordini Ecclesiastico destinatus, huic dignitati, necnon ante generis sui nobilitati parem nactus educationem, præcipue cura Pro-Palutii Cardinalis Palutii cognomento Altierii, qui impuberem adhuc pluribus Ecclesiasticis beneficiis augeri procurabat, nec inutili conatu; quippe apud Alexandrum VIII. affinem suum tantum

profecerat, ut Laurentium novendecim
 annorum adolescentem inter Diaconos Sæc. XVIII.
 Cardinales recenseret. Quinque insuper A. C. 1741.
 Congregationibus adscriptus est
 Laurentius abs dubio ad altiora ad-
 huc promovendus, nisi rapidum præ-
 festinæ felicitatis cursum intercidisset
 Alexandri VIII. obitus. Annum age-
 bat Laurentius vigesimum quartum,
 dum ingenio maturior & prudentia cla-
 rior ab Innocentio XII. Urbitanensi Le-
 gatione nobilitaretur, quo in munere
 justitiam mirifice coluit, magnamque
 nominis sui famam sibi conciliaffet, nisi,
 quod magnis etiam Principibus sat fa-
 miliare est vitium, cæca fiducia in
 quemdam suum domesticum, cui se to-
 tum mancipabat, fascinatus errasset: hic
 enim honorem Heri sui, atque existima-
 tionem pessumdedit; quippe contra Pon-
 tificis edictum inscio Cardinale magnam
 frumenti vim ad exteras Provincias ex-
 portasse convincebatur, quocirca Lau-
 rentius a Papa monetur, ut rem a suo
 famulitio dimitteret. Hic vero pro fa-
 muli sui innocentia ferventius perorare,
 ac sine ambage Pontifici declarare, se
 potius paratum esse Legationem suam,
 quam famulum dimittere. Annuente
 igitur Pontifice, Cardinalis Legatione
 abdicata citatis equis Romam contem-
 dit, ubi Cardinalem Pro Patrum
 suum

Sæc. XVIII

A. C. 1741

suum cum morte luctantem tam acerbo afflixit dolore, ut is ingravescente morbi violentia nec S. Viaticum sumere, nec de Ecclesiasticis beneficiis, prout a Clemens X. concesserat, morte præventus disponere posset. Hujus obitum Venetiis exceperat ipsa Patris sui mors, qui annos natus septuaginta duos Campanam Apostolicam omnium bonorum hereditatem redem scripsit, quæ tamen hæreditatem quam æs alienum longe superabat, acceptare renuit. Ipse vero Cardinalis ejus Matre paulpost defuncta Romæ in Aulæ strepitu semotus tranquille vixit & Congregationibus, quibus erat adscriptus, adesse non destitit: interfuit quoque comitiis Innocentii XIII., Benedicti XIII., & Clementis XII., ubi etiam paucorum Cardinalium suffragia tulit, quibus tamen suum a Pontificatu aversum animum acuto hoc dicto testabatur: *ALTERIUS non sit, qui suus esse potest.* Adstitit etiam Concilio Lateranensi in Benedicti XIII. exequiis ægrotantis Pamfili vices, utpote Diaconorum præsumus obiit, ac neo-electum Clementem XII. Papam vestibus Pontificiis induit, ejusque electionem populo annuntiavit. Anno hujus sæculi quadragesimo ceteris Cardinalibus conclave quidem ingressus est, haud diu tamen ibi morari licuit; cum enim Ottobonus Cardinalis

dinalis, & Joannes Baptista Cardinalis Sæc. XVIII.
 de Altieriis Germanus ejus Frater re- A. C. 1741.
 pentina morte defuncti efferrentur, ge-
 mino hoc fato tantopere prostratus est,
 ut auctis indies periculosa febris acces-
 sionibus de ejus vita conclamatum vi-
 deretur. Ut ergo aeris salubritate ex
 afflicta sanitate paulatim emergeret, ad
 Gandolphi castrum secessit, ac integrum
 ferme annum adhuc supervixit, infirma
 tamen semper valetudine usus: unde
 Romam reversus, tandem septuagena-
 rius die tertia Augusti obiit. Justa ei-
 dem funebria perfoluta fuere in Eccle-
 sia S. Mariæ in Porticu, ejusque corpus
 humatum in præfatæ Ecclesiæ S. Joan-
 nis Baptistæ sacello, quod de jure
 patronatus prænobilis hujus Familiæ
 existit.

§. XXIX.

Marcelli Passerii Cardinalis fata.

Insuper mortis necessitati succubuit Pas-
 serius, Ariani, nobili oppido regni Nea-
 politani anno Christi millesimo sexcen-
 tesimo septuagesimo octavo die septima
 Junii in lucem editus. Optimos nactus
 erat Parentes Ascanium, & Antoniam
 Intonti, ambos spectata nobilitate, &
 quod excellentius est, eximia virtute
 claros. Sub horum disciplina Marcellus

lus